

Full diocesà

15 de gener del 2017

p5 –Manresa: 300 participants en el dinar per als pobres de Sant Egidí

p6 –Papa Francesc: Avui hi ha més màrtirs que en els primers segles

La pregària per la unitat dels cristians

Déu ha fet la gràcia que el papa Francesc anés el 31 d'octubre proppassat a Suècia, amb motiu de la celebració, l'any vinent, dels 500 anys de la Reforma luterana. El que el Papa va dir, aquell dia mateix a la catedral luterana de Lund, ens dóna enguany el to i el marc de la nostra Setmana de Pregària Universal per la Unió del Cristians:

«Senyor, ajudeu-nos amb la vostra gràcia a estar més units a vós per donar junts un testimoni més eficaç de fe, esperança i caritat. És també un moment per a donar gràcies a Déu per l'esforç de tants germans nostres, de diferents comunitats eclesials, que no s'han resignat a la divisió, sinó que mantenen viva l'esperança de la reconciliació entre tots els qui creuen en l'únic Senyor.»

El lema d'aquesta Setmana és «Reconciem-nos. L'amor de Crist ens hi empeny» (cf. 2Co 5,14) i té com a marc referencial Alemanya amb motiu d'aquesta efemèride de la reforma luterana. El Consell de les Esglésies d'Alemanya (ACK), invitat pel Consell Mundial de les Esglésies, reuní i elaborà els textos per a aquesta Setmana de Pregària. Un comitè format per deu membres representants d'Esglésies es reuní tres vegades durant els anys 2014 i 2015 per redactar els textos.

Es tingué molt present, per al lema bíblic, l'exhortació apostòlica *La Joia de l'Evangelí*, tenint present que el text de sant Pau subratlla que la reconciliació és un do de Déu per a tota la creació.

«Mireu l'Anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món»

Diumenge II de durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.» El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la nova salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

(49,3.5-6)

Salm responsorial

Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.

(Salm 39)

Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells. Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

(1,1-3)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.» Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: «Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant.» Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

(1,29-34)

«"Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant." Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu»

El pecat del món

Jean Hakolimana, prev.

«Anyell de Déu, que lleveu el pecat del món», així queda gravada en la litúrgia la presentació que Joan féu de Jesús. Crida l'atenció que no parli de pecats sinó de pecat. Una de les línies de reflexió que se'n deriven va ser el de «pecat estructural». Aquell que consisteix en l'enfocament de la vida i de la societat. El pecat estructural és un complex de mecanismes al mateix temps socials, polítics, econòmics, ideològics i fins i tot religiosos que, si bé suposen l'element humà com a responsable últim, un cop establerts funcionen amb certa autonomia. Les estructures tenen la malícia de generar situacions de pecat greu, però sense pecador aparent: la fam en el món, les desigualtats, la crisi econòmica, tantes situacions que semblen mogudes per una mà invisible. Això també és pecat del món.

En la seva encíclica *Sollicitudo rei socialis*, sant Joan Pau II feia aquesta constatació: «"pecat" i "estructures de pecat" són categories que no s'apliquen sovint a la situació del món contemporani. No obstant això, no es pot arribar fàcilment a una comprensió profunda de la realitat que tenim davant els nostres ulls sense donar un nom a l'arrel dels mals que ens afligeixen» (36). Cal remarcar que les estructures no anul·len pas la nostra responsabilitat. Per cada gest nostre, per petit que sigui, tenim l'oportunitat de sembrar un gra del Regne de Déu. Tal com ho remarcava el mateix sant Pau II, els pecats estructurals «radiquen en el pecat personal i, per tant, estan sempre lligats a actes concrets de les persones que les introdueixen, les consoliden i fan difícil d'eliminar-les».

La imatge

Joan veié que Jesús venia i digué: «Mireu l'Anyell de Déu que pren damunt seu els pecats del món», i, havent vist que l'Esperit Sant baixava del cel i es posava damunt seu, el reconegué com el qui bateja amb l'Esperit Sant. Com a seguidors del Fill de Déu, siguem dòcils a l'Esperit Sant amb què hem estat batejats.

El Baptisme de Crist (1475). Andrea del Verrocchio

Lit. hores: Setmana II

16 dilluns

—Sant Marcel, papa i màrtir (†1308)
—Sant Honorat, abat (†429)
Hebreus 5,1-10 / Salm 109 /
Marc 2,18-22

17 dimarts

—Sant Antoni, abat (c.251-†c.356)
Hebreus 6,10-20 / Salm 110 /
Marc 2,23-28

18 dimecres

—Santa Beatriu, verge (s.XIII)
—Santa Josefina Bakhita, verge
Hebreus 7,1-3.15-17 / Salm 109 /
Marc 3,1-6

19 dijous

—Sant Màrius, màrtir (†270)
—Sant Canut, màrtir (s.XI)
—Santa Pia, màrtir
Hebreus 7,25-8,6 / Salm 39 /
Marc 3,7-12

20 divendres

—Sant Sebastià, màrtir (303)
—Sant Fabià, papa i màrtir (236-250)
Hebreus 8,6-13 / Salm 84 /
Marc 3,13-19

21 dissabte

—Sant Fructuós, bisbe, i els seus diques Auguri i Eulogi, màrtirs (259)
Hebreus 10,32-36 / Salm 33 /
Joan 17,11b-19

22 diumenge III de durant l'any / Cicle A

—Sant Vicenç, diaca (s.III-IV)
—Santa Agnès, verge i màrtir (s.III-IV)
Isaïes 9,1-4 / Salm 26 / 1Corintis
1,10-13.17 / Mateu 4,12-23

Trobada entre cristians i musulmans a Torelló

Redacció

El passat mes de juny la comunitat musulmana de Torelló va fer una invitació als cristians de Torelló a participar i a intervenir en la festa de trencament del dejuni d'un dia del Ramadà en el seu nou centre de culte. Per la part cristiana, es van comprometre a invitar-los també un dia a casa nostra.

Ara, en ocasió de Nadal, s'ha pogut realitzar. La comunitat musulmana de Torelló visità l'església de la parròquia de Montserrat el dijous dia 29 de desembre. Es realitzà una estona de pregària; una breu taula rodona amb l'imam,

Abdelhamid Tourir; es cantaren unes nades, per a acabar amb una visita als pessebres i una torronada.

Un grup força nombrós de persones, tant de la comunitat musulmana com de la cristiana, van participar en aquesta experiència, que ha resultat entranyable.

És la segona vegada que des de les parròquies torellonenques es duu a terme una iniciativa del que s'acostuma a anomenar «diàleg interreligiós».

Funeral per Mons. Javier Echevarría

El dia 12 de desembre moria a Roma a l'edat de vuitanta-quatre anys Mons. Javier Echevarría, prelat de l'Opus Dei. Al cap de tres dies, el dijous dia 15, el nostre bisbe, Mons. Romà Casanova, va presidir un funeral pel seu etern descans a la basílica de Santa Maria d'Igualada. En la seva homilia, el bisbe va destacar l'atenció del finat a les necessitats dels altres, que va quedar palesa en les seves meditacions sobre les obres de misericòrdia.

300 persones al dinar de Nadal amb els pobres a Manresa

Pere Sobrerroca - Comunitat de Sant Egidí

«Este cariño no se paga ni con todo el dinero del mundo.» Aquest va ser el comentari d'una anciana en acabar el dinar de Nadal. «Això és com un dinar de família», va reblar una altra persona que ajudava al dinar de Manresa.

Com cada dia de Nadal des de 1982 la Comunitat de Sant Egidí organitza el dinar de Nadal amb els pobres. El 25 de desembre no poden faltar a taula els amics de tot l'any: persones sense sostre, ancians sols, refugiats, presoners i –sobretot a l'Àfrica, Amèrica Llatina i Àsia–, infants que viuen al carrer o freqüenten, a les grans perifèries de la ciutat, les Escoles de la Pau de Sant Egidí.

Enguany el dinar de Nadal va aplegar més de 200.000 persones pobres en més de 70 països del món: des de Roma fins a les presons del Moçambic, on se serveix el dinar als presos, Jakarta, Sant Salvador, Maputo, Moscou, Nairobi, L'Havana... passant per Madrid, Barcelona, Tarragona i Manresa.

A Manresa es van reunir 300 persones, repartides entre la Casa de la Pau (Seu de la Comunitat de Sant Egidí) i l'escola Joviat. Més de 200 persones voluntàries de totes les edats van ajudar en els diferents preparatius, fent palesa la seva solidaritat aportant un regal, uns torrons o preparant el menjar... i el dia 25 al matí, fent els darrers preparatius i servint el dinar. Un dels voluntaris que servia va exclamar: «Era la imatge de gent vivint en pau. Així hauria de ser.» Ensenms vam voler començar el 2017 amb un gest de pau,

organitzant marxes, concentracions i pregàries per la pau el primer dia de l'any, adherint-nos al missatge del papa Francesc, tal com es va poder veure en la concentració per la pau que va tenir lloc al centre de Manresa el dia 1 de gener al migdia. Tal com va dir el Sant Pare en l'àngelus d'aquell dia, «aquest any serà bo en la mesura en què cada un de nosaltres busqui de fer el bé dia rere dia. Així es construeix la pau». Sí, ser artesans de la pau cada dia ens permet construir un món en pau, fraternal. És aquella fraternitat que vàrem viure en el dinar de Nadal seient a taula gent de diferents religions i cultures, rics i pobres, ancians i joves, gent molt diversa asseguda en una mateixa taula en pau cultivant l'art del conviure.

Sant Egidí també
va organitzar una
concentració per la
pau l'1 de gener

Hi ha més màrtirs ara que en els primers segles

Redacció

El papa Francesc va rendir tribut als cristians que sofreixen persecució, en la festa de Sant Esteve, un dels primers màrtirs. El Sant Pare és molt sensible a la situació que viuen milers d'ells a tot el món, en concret a l'Orient Mitjà, on estan amenaçats de manera permanent pels terroristes islamistes.

En l'actualitat, es calcula que cada sis minuts un cristià és assassinat per la seva fe al món i que en el 2016 van perdre la vida uns 90.000 cristians a tot el món.

«El martiri continua essent present en la història de l'Església, des d'Esteve fins als nostres dies», va explicar el Papa als fidels congregats a la plaça de Sant Pere. Bergoglio va assenyalar que la persecució no és quelcom del passat, sinó que «també avui l'Es-

glésia, per donar testimoni de la llum i de la veritat, experimenta en diversos llocs dures persecucions, fins a la suprema prova del martiri. Quants dels nostres germans i germanes en la fe sofreixen abusos, violència i són odiats per la seva fe en Jesús!», va clamar.

De fet, en diverses ocasions el bisbe de Roma ha comentat que en els nostres dies «hi ha més màrtirs» que a l'Església primitiva i «els primers segles», i va recordar que «quan veiem tanta crueltat amb els cristians... Jo us dic: és la mateixa crueltat que hi ha avui amb els cristians, i en nombre major».

Francesc es va preguntar també els motius pels quals el món odia els cristians, i va oferir a continuació la resposta: per «la mateixa raó per la qual va odiar Jesús».

Notícies Breus

80 anys del papa Francesc

Redacció

El president de la Conferència Episcopal Espanyola, cardenal Ricardo Blázquez, va enviar al Romà Pontífex una carta a través de la nunciatura per felicitar-lo amb motiu del seu vuitantè aniversari, que s'esqueia el 17 de desembre.

En la seva carta Blázquez en nom de l'episcopat li trasllada la seva felicitació, així com la seguretat de la pregària de tots els catòlics espanyols.

Pastorets a Tàrraga

Redacció

Fa dues setmanes, amb motiu de l'efemèride del centenari dels Pastorets de Josep Maria Folch i Torres, publicàvem una llista de poblacions dels bisbats de Vic i Solsona on es representen aquests o alguns de semblants d'altres autors. Ens vam des-cuidar Tàrraga, on al Teatre de l'Ateneu també s'hi realitzen i on compten amb una participació d'unes 165 persones.

Missa de Nadal a Alep (Síria)

L'article

El veritable canvi climàtic

Climent Forner, prev.

El dia 4 de novembre proppassat l'emblemàtica torre Eiffel de París va aparèixer de cop il·luminada de color verd cridant l'atenció de tothom. Què volia dir? Doncs que en tal dia de l'any anterior, a la capital francesa, s'hi havia pres un acord històric que ja entrava en vigor sobre el canvi climàtic. Després d'una vintena llarga de cimera mundials celebrades a tal fi, era el primer pas en ferm que s'havia donat per a limitar l'ascens de la temperatura mitjana global a 2° C per sobre dels nivells pre-industrials, i, si és possible, a 1'5° C.

El dit acord deu països europeus ja l'han ratificat (Espanya encara no) i és a Marraqueix on, convocats de bell nou per l'ONU, es van retrobar la primera quinzena del susdit mes per mirar de dur a terme els compromisos assumits. Fa tants anys que se'n parla, de la necessitat de combatre l'escalfament global, que ningú, començant per no pocs polítics, no sembla que s'ho prengui seriosament, això que, segons els entesos, és una greu amenaça creixent que posa en perill la vida del nostre planeta. Els interessos econòmics de les grans multinacionals prevalen de tal manera en l'explotació de l'univers que no importen les persones, com no importen les nacions més pobres, per més que el papa Francesc ho denunciï constantment com un escàndol. D'ençà que es controlen científicament les temperatures, aquest any passat, el 2016, diuen que va ser el més càlid de la història. Ara compteu!

Pensava en tot això, i molt més, a propòsit de les festes nadalenques que acabem de celebrar. Sí: l'Infant de Betlem, el Fill de Déu i de Maria, el Salvador del món, els cristians creiem que ha vingut a portar-vos amb la seva vida i el seu missatge el veritable canvi climàtic que la humanitat necessita, d'una transcendència ètico-moral inqüestionable: L'amor, la justícia, la pau, la llibertat, la solidaritat, la vida (no la mort)... Només Jesús, «pobre de draps, ple de bondat» (Ramon Llull), és capaç de salvar-vos, si el seu Esperit de Senyor Ressuscitat omple els nostres pulmons ajudant-vos a respirar sense por d'asfíxia. Ell que va néixer en un portal és el primer que ens mou a admirar, respectar i estimar aquest meravellós pessebre que és la natura i que el Pare ens ha confiat als humans com a casa de tots i per a tots en igualtat de condicions. Entenem el que volia dir Jesús quan va afirmar que havia vingut a calar foc a la terra? Doncs això: el més pacífic i revolucionari canvi climàtic; el veritable, aquell que no es basa en la fredor glacial del desamor, el menyspreu, l'egoisme, la indiferència, sinó, justament al contrari, en el caliu inextingible d'una llar de foc familiar, propi del Regne de Déu.

El llibre

Clàssics cristians del segle XX

Completada la col·lecció

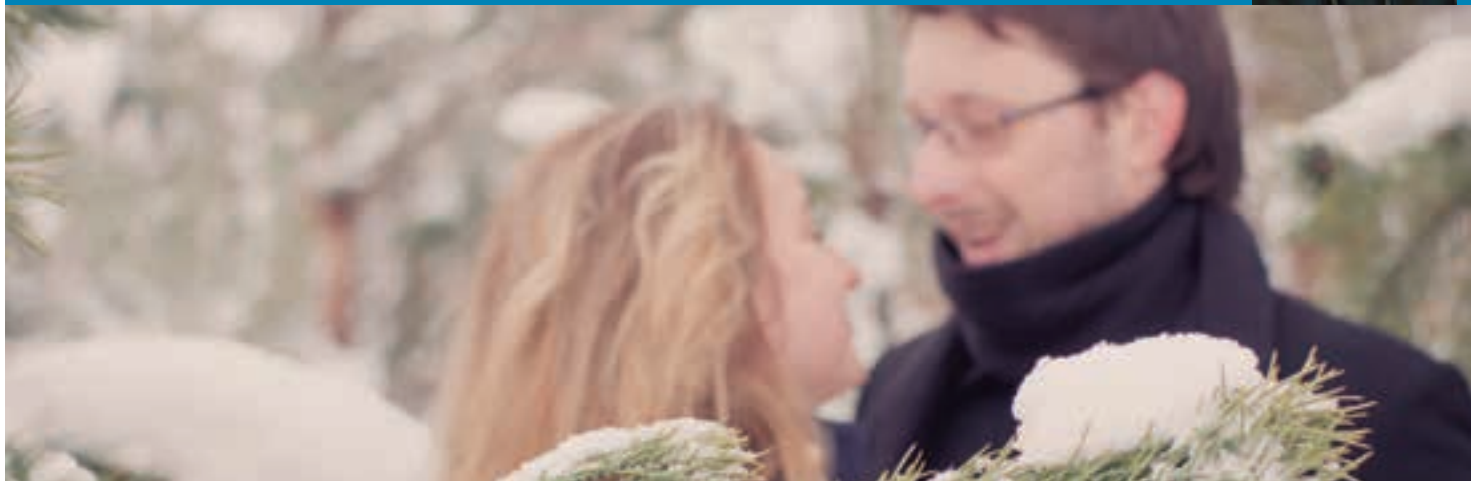

Amb el suport de la Conferència Episcopal Tarraconense, s'ha completat la col·lecció «Clàssics cristians del segle XX». Entre els autors hi trobem el teòleg luterà alemany Rudolf Bultmann, el teòleg ortodox rus Serguei Bulgàkov, el filòsof Emmanuel Mounier, el teòleg luterà Karl Barth, el filòsof i teòleg luterà Paul Tillich, el jesuïta Henri de Lubac, el filòsof catòlic Maurice Blondel, l'escriptor i filòsof Miguel de Unamuno, la filòsofa d'origen jueu i carmelita Edith Stein, el sacerdot i pensador Romano Guardini, el teòleg luterà Adolf von Harnack, el teòleg i dominic Marie-Dominique Chenu, el jesuïta i teòleg Karl Rahner, el teòleg anglicà Arthur Michael Ramsey, el teòleg rus ortodox Vladimir Lossky, el sacerdot i teòleg Hans Urs von Balthasar, el poeta Joan Maragall, el canonge i poeta Carles Cardó, el prevere Joan B. Manyà, el carmelita Bartomeu M. Xiberta, el dominic i teòleg francès Yves Congar i el pastor luterà alemany Dietrich Bonhoeffer.

I ells dos són una sola carn

Romà Casanova, bisbe de Vic

En l'evangeli trobem la polèmica dels fariseus amb Jesús per la possibilitat de divorci (cf. Mt 19,1-12). La resposta que Jesús dona remet al projecte original de Déu, tal com apareix en les primeres pàgines de la Bíblia: *Per això l'home deixa el seu pare i la seva mare per unir-se a la seva esposa i ells dos formen una sola carn. Per tant, ja no són dos, sinó una sola carn (Gn 2,24)*. I Jesús conclou: *Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar (Mt 19,5)*.

Jesús recorda amb força que la relació de l'home i la dona forma part constitutiva del que distingeix l'ésser humà de totes les altres criatures. En aquesta relació es fa present la imatge i semblança de l'ésser humà, home i dona, amb el seu Creador; relació en la qual Déu es fa present. Formar una sola carn, com a realitat profunda de la relació home-dona, implica no sols la simple unió dels cossos, sinó també una donació lliure, amorosa, plena, fidel, indissoluble i fecunda. Aquestes són les característiques del matrimoni. Entre cristians aquesta relació pren la fèsonia d'un sacrament. Jesús ens recorda que en aquesta elecció de la seva llibertat hi ha Déu que segella la seva unió; per això hi ha la celebració pròpia del sacrament del matrimoni davant el ministre de Déu.

Celebrar el sacrament del matrimoni significa professar l'esperança que l'amor dels esposos és de tal manera que ningú no els pot separar. Jesús és el qui, no sols ho ensenya, sinó el qui ho fa possible. Aquella vocació original, robada, soterrada, impossible aparentment per a la humanitat, el cor de la qual ha estat endurit com la pedra, ara en Jesús ha estat de nou proclamada i proposada per l'esdeveniment del Regne de Déu present entre els homes. El qui camina amb Jesús aprèn i rep un amor que és més fort que la mort. És l'amor capaç sempre d'un *plus* de donació, de perdó, de generositat, de tornar a començar cada dia. Però aquest *plus* ve de Jesús, que ens fa el do del seu Esperit Sant. Aquesta és la gràcia d'un amor més fort que tot, rebut pels esposos en el sacrament del matrimoni, que els acompanya cada dia.

Per tot això prenen ple sentit aquestes paraules del papa Francesc: «Necessitem trobar les paraules, les motivacions i els testimonis que ens ajudin a tocar les fibres més íntimes dels joves, allí on són més capaços de generositat, de compromís, d'amor i fins d'heroisme, per tal d'invitar-los a acceptar amb entusiasme i valentia el desafiament del matrimoni» (AL, 40).

